

Prof. Dr. Kâmile ŞEVKİ

1906 - 1987

Profesör Kâmile Şevki, 1906 yılında İstanbul'da doğdu. Avukat M. Şevki beyle F. Rahime hanımın kızıdır. İstanbul Darülfununu Haydarpaşa Tıp Fakültesini 1930 yılında bitirdi; aynı fakültenin patoloji bölümünde uzmanlığını tamamladı. 1933 - 35 yılları arasında bilgi ve görgüsünü arttırmak için Berlin Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Bölümünde çalışmak üzere İstanbul Üniversitesince Almanya'ya

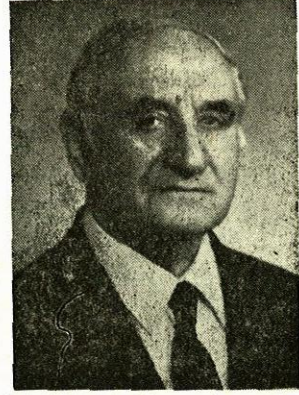
gönderildi. Profesör Hamdi Suat'ın direktörlüğünde Profesör Robert Roessle ve Profesör Robert Mayer'in laboratuvarlarında patoloji bilgisini ilerletti. 1935 - 45 yılları arasında Ankara Numune Hastahanesi Patoloji uzmanlığını üstlendi; laboratuvarları geliştirerek bütün Anadolu'ya hizmet verecek bir merkez durumuna getirdi. Ankara Üniversitesinde Tıp Fakültesinin açıldığı 1945 yılında Histoloji ve Embriyoloji Profesörlüğüne atandı. Bu kürsüyü kurup geliştirdi. 1959 - 62 yılları arasında Amerika Birleşik Devletlerinin Philadelphia kentindeki Pennsylvania Üniversitesi Anatomi Departmanında konuk öğretim üyesi olarak bulundu. Elektron mikroskobu laboratuvarında araştırmacı olarak çalıştı.

Kuruluşunda atandığı Ankara Tıp Fakültesine 1976'da yaş haddinden emekli olunca ya kadar aralıksız hizmet verdi; hocalar, öğrenciler yetiştirdi. Yarım yüzyıla yaklaşan profesyonelliğinde hep akademik çizgide ilerledi. Sağlam bilgi birikimini yetiştirdikleriyle çevresine cömertçe aktardı. Böbreküstü bezi medullası ve lenfoid doku stimülasyonu üzerindeki araştırmalarının sonucundaki yayınları dünya bilim literatürüne referanslarıyla yerleşmiş bulunmaktadır. Ders kitabıyla birlikte yurtiçi ve yurtdışı araştırma, öğretim ve mediko-sosyal konularını kapsayan kırktan fazla yayını vardır.

Profesör Kâmile Şevki 3 Ekim 1987'de Ankara'da sükûnet içinde öldü. Bir üst düzey İstanbul hanımefendisi gustosunu genç Cumhuriyet toplumuna kolaylıkla benimsetti; saygınlığı yıllarla kökleşti. Çevresinde yetişen akademisyenlerle değerleri kalıcı olacaktır.

Prof. Dr. Meral TEKELİOĞLU

1902'de Erzurum'da doğmuştur. 1926'da İstanbul Tıp Fakültesini bitirmiş ve askeri tabip olarak çalıştıktan sonra 1934'te Dahiliye ihtisasını tamamlamıştır. Daha sonra Üniversiteye ihtisap etmiş ve 1945'te Ankara Tıp Fakültesinde Profesör olmuştur. Mesleki çalışmalar yanında sosyal çalışmalarda da bulunmuştur ve 1948'de Ulusal Verem Savaş Derneklerinin federasyon

çatısı altında birleşmelerinde ve verem savaş kampanyalarının gerçekleştirilmesinde önemli çalışmalar yapmıştır. 1949'da Tıp Fakültelerinde, Fizyoloji Kürsülerinin kurulmasında önemli hizmetler vermiştir. 1952 - 1954 yıllarında Ankara Tıp Fakültesi Dekanlığı yapmıştır. Ayrıca Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı, Kızılay Derneği Başkanlığı, Yüksek Sağlık Şurası üyeliği ve Ankara Tabipler Odası Başkanlığı görevlerinde de bulunmuştur. Verem savaşı yanında nüfus planlaması ve üniversite reformu gibi önemli konularda büyük katkıları olmuş ve sağlık hizmetleri ile ilgili olarak hekimlerin ve her düzeydeki personelin yurt içinde ve dışında eğitimlerini desteklemek suretiyle de önemli hizmetler vermiştir. Ankara Tıp Fakültesi görevinden 1973 yılında emekli olup, iki yıl öncesine kadar Verem Savaş Derneği Başkanlığı yürütmüştür. Mesleki, bilimsel, halkı eğitici ve genel kültür alanlarında 200'den fazla yayını vardır.

Ülkemizde verem savaşının planlanmasına, düzenlenmesine, gerekli izleme ve tedavi kuruluşlarının gerçekleştirilmesine, Göğüs Hastalıkları ve Tüberküloz Ana Bilim Dalının gelişmesine ve bu alanda hekimlerin eğitimine olan katkıları nedeni ile Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu tarafından Hizmet ödülü verilmiştir.

Prof. Dr. Nusret KARASU ile ilgili bir anım

Prof. Dr. Nusret Karasu (1902 - 1987) kişiliğiyle, benim mensubu olduğum kuşağın da Ankara Ü. Tıp Fakültesindeki öğreniminde, ilkin iç hastalıkları hocası, sonra göğüs hastalıkları kliniğinin kurucu hocası ve dekan olarak, büyük bir feyiz kaynağı olmuştur. Onun seçkin kişiliğini, yılların akışı içinde yakından tanımak mutlu bir rastlantıdır. O, öğrencilerinin ve kendisini tanıyanların gözünde, az ve öz konuşan, düşünce ve eylemi tutarlı, insan yetiştirmekten zevk duyan, veremin amansız düşmanı, zengin deneyimli bir hekim-hoca, haksızlık ve görevi kötüye kullanma karşısında kesin tepki gösteren vatansever bir insan, hatta bir devlet adamı kişiliğiyle seçkinleşmiş insanlardan biriydi. Prof. Dr. Karasu, Ankara Ü. Tıp Fakültesi Morfoloji Binasının açılış günü yaptığı özlü konuşmasında, "Devletler ordularıyla savunur fakat kurumlarıyla yaşar" derken, devlet adamı kişiliğini anlamlı bir biçimde bir kez daha açıklamıştır.

Burada hocam Karasu ile ilgili bir anımı anlatmak istiyorum.

Prof. Dr. Karasu'nun emeklilik dönemine rastlayan yıllar içinde, doğa, bilim ve tıp kavramlarına ilişkin, özgün yorumları derleyerek, bir kitap halinde yayınlamayı amaçlayan bir çalışmaya girişmiştim. Bu amaçla ziyaret ettiğim hocalarım arasında Karasu da vardı. Her zamanki olgun ilgisini bir kez daha bulabilmenin güvenci içinde, kendisine amacımı anlatarak, özgün yorumunu dilemiştim. Sözüm bitince, bana başarı dileyip, kesin ve yakın bir tarih vererek, yazısını istersem kendisinden alabileceğimi, istersem adresime gönderebileceğini ifade etti. Söylediği tarihte yeniden ziyaretine gittiğimde özel yazısı hazırды ve okunmasına yardımcı olur düşüncesiyle, kendiliğinden bir nüshasını da daktiloda yazdırıp imzalamış bulunmaktaydı. Onun bu yorumu, orijinal biçimiyle, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Mecmuası'nda bir onur sayfası olarak yayınlandı.

Anısı önünde saygıyla eğilirim.

Ankar, Ağustos 1987

Dr. Mehmet Cemil Uğurlu

Prof. Dr. Nezihe ENACAR'ın konuşması :

1949 yılında Dahiliye asistanı olarak Hacamızın Kliniğinde ihtisasa başladım. Bir süre sonra Hocamız Göğüs Hastalıkları Kürsüsünü, o zamanki adı ile Fitizyoloji Kürsüsünü kurdu. İlhan Vidinel, Orhan Öger, Hanri Nalbantoğlu ve ben ilk Fitizyoloji Kliniği asistanları idik. Selahattin Akkaynak, Necdet Menemenli ve Ragıp Üner Hocalarla birlikte Dernek Hastanesinde kurulan bu küçük ünite zamanla gelişti; yıllar, yıllar sonra yetiştirdiği, bugün Türkiye'nin her yanında çalışan Uzman Doktorlar ve Öğretim Üyeleri ile örnek bir ilim yuvası haline geldi.

Sevgili Hocamızın en büyük özeliği Klinikte oluşturduğu karşılıklı sevgi, saygı anlayışı idi. Yıllar boyu, farklı karakterlerdeki arkadaşların el an sevgi dolu, ahenkli çalışmalarını sürdürmeleri değerli hocamızın yerleştirdiği bu geleneğin sonucudur.

Hocamız bize daima en iyi, en başarılı olmamızı ister, teşvik eder, bizlere her zaman değer verirdi. En sıkıntılı, en iyi günlerimizde arkamızda idi. Benim hayatımın çok felaketli bir döneminde gerçek bir baba şefkati ile elimden tuttuğunu hiç unutamam; yine Türkan Akyol'la Doçentlik sınavlarına girdiğimiz ve çok heyecanlı olduğumuz bir dönemde bizi yanına çağırıp «bunlar hocaların en şerefli günleridir» diyerek ikimizi de mutlu ettiğini anımsıyorum.

Bugün Ülkemizde Nusret Karasu ismi, üstün eğitici kişiliğinin yanı sıra, verem savaş alanındaki öncülüğü ve unutulmaz hizmetleri ile tükenmeyecek bir efsane olmuştur.

Onun bizlere aşıladığı insanlık sevgisi, çalışma disiplini, sürekli daha iyiye ve ileriye ulaşma azmini, bizden sonraki kuşaklara aynen ileteceğimize önünde söz veriyoruz.

Rahat uyu sevgili hocam, ektiğiniz tohumlar sürekli yeşerdikçe, anılarınız kalbimizde yaşayacak ve bizi aydınlatmayı sürdürecektir.

NUSRET KARASU'YA AĞIT

Karasu susmuş
Bitirmiş söyleyeceklerini
Dağlar da susar gizemli
Büyüttü seksen beş yıl
Yaşamında erdemi

Karasu hekimdi
Sildi ÷lkemizden
Yüzyıllık veremi
Kurtardı nice hastaları
Ölümden korkmazdı ki

Karasu bir okuldu
İnsanlar yetiştirdi
Sevgiyle akılla bilimle
Kurumlar yarattı yeni
Ulusumuz bilir değerini

Karsu hocamız gitti
Yanık yüreğimize anısı
Öylesine sıcak ki.

Ağustos 1987
Mehmet Cemil UĞURLU

Tabii, toplumdan mespekliyi? Toplum ondan ne istiyor?

İnsanların tabiatı bellediği ölümsüzlük, onunda veriyormuş
görünüşe geçiyordu. Bu kuytu Bayolla toplumda gerçek bir
varlık olduğuna inanılmıyordu. Var gelince bir varlık olduğuna
örne kendisi inandı, sonra da toplum inandı.

Bu arada duyulmaya sağlama yöntemleri, ilaçlar, yeni cerrahi
girişimlerin organ değiştirilme kadar gelmeye başladılar. Basantur, her ne
yazık ki bu ölümsüzlüğün basantur bileceğini inanılmıyordu. Her ne
sonra yeni lez tabiiğin gölgeleyen basantur etkiler umutları kırdı
Yeni basantur, yeni umutları getirdi.

Ben bu karmaşıklık içinde insanın tabiatı bellediğini
kayıp bir şekilde veren il grubun umutlandığını görecekti
aralarında.

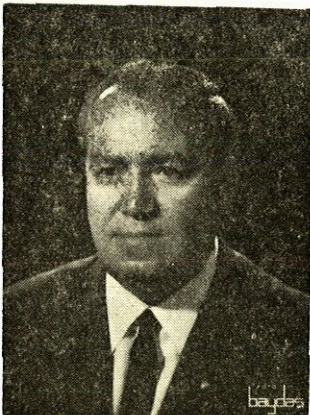
Bunlardan bir kısmı keşfedilmiş ölümlü ister tabii olan
ister olmaması bu yıl ile doğrudan ölümlü olanın umutları.

Günceği doğanın değişimlerini kavayarak ve düzenli tutarak
basantur ve kuytu olduğuna kadar bunun tam tersi olan düzenli
doğal bir şey kuytu olduğuna gib. (Diy.) İster bir
inancın verileceği "TIP" tabiatına göre bir model olur

6 Şubat 1979
Ankara
P. Dr. Nurettin Kaya

Doğa, insan ve tıp, Britian leri
zinciri halkaların meydana getirdikleri
Doğada insanın yaşadığı gelişmeler ve ilerlemeler
sürekli bir şeydir. İnsan da zaten
doğadan bir parçadır. Doğadan doğan bir
teknikte sürekli gelişmeler esastır. Bu gelişmeler
hızlanarak insan, hayatın ve doğanın
insan için bütün tedbirleri gerçekleştirir.
Bunların her biri insana uygulanan bölümlerine
tıp sanatı dır. Bu sanata bilimlerle emekler
Doğanın bu kadim dairesi dır. 27 2-979

Dr. Avni Duraman
Ankara Tıp Fak. Cerrahi
Kursu Başkanı
Doğam Yen ve Tanık
İstanbul-1911

AVNİ DURAMAN

1911 de İstanbul'da doğdu. 1936 da
İstanbul Tıp Fakültesini askeri öğrenci
olarak bitirdikten sonra çeşitli askeri
görevlerde bulundu. «Endertheritis'ler-
de Değişik Cerrahi Gelişimler» konulu
tezi ile Genel Cerrahi Uzmanı olmuş
ve 1942 - 1949 arasında İstanbul Deniz
Hastanesi ve Ankara Mevki Hastanesi
Operatörlüğünde bulunan Avni DURA-
MAN 1948 de «Düztabanlık ve Düztaba-
banlığın Cerrahi Yöntemlerle Tedavisi»
konulu tezini verip sınavları bitirerek
ya Rossili Enstitüsüne geldi.

1958 de Profesörlüğe yükseldi. Emekli olduğu 1981 e kadar 23 sene Ortopedi ve Travmatoloji Kürsüsü (Anabilim Dalı) Başkanlığında bulundu. Bir kitop ve bir çok araştırması yayınlanan Avni DURAMAN yerli ve yabancı bir çok bilimsel dernek üyesidir.

Onu 3 Ağustos 1987 de tatilde bulunduğu Kuşadası'nda kaybettik ve dileğine uyarak Kuşadasında ebedi istirahatına teslim edilmiştir.

Avni Hocanın yukarıdaki klasik yaşam öyküsünü tamamlayan cümlelerin arası onun sevecen, insancıl, paylaşıcı, birleştirici, sanatkar ve iyilik sever meziyetleri ile dolup taşmaktaydı.

O, insanları ve olayları daima iyimser olarak yaklaşan, kötü ve kötülüğü düşünmeyen ve yetenekli elemanları toplamada büyük özveri gösteren sevgi dolu, pembe beyaz yanakları ve insanı rahatlatan yumuşak bakışlarını manâlandırıldığı mütebessüm Çehresi ile nazik bir İstanbul efendisiydi.

Onu kısaca tanımlamak gerekirse ailesine, görevine, mesleğine, dostlarına ve san'atına tutkulu örneği az kalan nadir insanlardandı.

Ortopedi Kliniği

Prof. Dr. Avni DURAMAN

(1911 - 1987)

M. Cemil UĞURLU*

yaşayıp gelişmesi ve ilerlemesi için her şey var. İnsan da zaten doğanın bir parçası. yaşayıp gelişmesi ve ilerlemesi için her şey var. İnsan da zaten doğanın bir parçası. Doğanın düzenli bir şekilde sürüp gitmesi esastır. Bu düzenin bozulmaması için, bozulmuş ise düzeltilmesi için bir takım tedbirlere gereksinme var. Bu tedbirlerin insana uygulanan bölümüne tıp sanatı diyoruz. Bu sanata verilecek emekler Doğanın ta kendisine dönmüştür. 27.2.1979 (3).

Prof. Dr. Avni DURAMAN
Ankara Tıp Fakültesi Ortopedi
Kürsü Başkanı

Doğum yer ve tarihi :
İstanbul - 1911

Prof. Dr. Avni Duraman, 3 Ağustos 1987 tarihinde, yaşamdan sonsuza dek ayrıldı. 1911 Yılında İstanbul'da doğan, 1936 yılında İstanbul Ü. Tıp Fakültesini bitiren Dr. Duraman, 1942 yılında ortopedi ihtisasını tamamlamıştır (1). O, Ankara Askeri Mevki Hastanesinde uzman olarak çalıştığı bir dönemde, 1948 yılında, Ankara Üniversitesi Rektörlüğünce açılan Ortopedi ve Çocuk Cerrahisi doçentliği sınavını başarmış ve 29.8.1949 tarihinde Ankara Ü. Tıp Fakültesi Ortopedi Kliniği Doçentliğine atanmıştır. Onun bundan sonraki akademik yaşamı, bu klinikte yasal yaş durumundan dolayı emekli olduğu 13.7.1981 tarihine dek kesintisiz sürmüştür. O, onurlu yaşamının bu döneminde, 6.4.1958 tarihinde profesörlüğe, 27.10.1958 tarihinde aynı kliniğin kürsü başkanlığına atanmıştır.

Prof. Dr. Avni Duraman, otuz yılı aşkın öğretim döneminde engin bir tevazu, ciddi bir ekip çalışması içinde Ankara Ü. Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğinin gelişi-

minde, modern tıbbi izleyen ve uygulayan bir düzeye gelmesinde, saygın bir emek vermiştir. O, deneyimli ve iyi niyetli bir klinik hocası kişiliğiyle, çevresinden beklentilerini ve istediklerini, kendi yaşamıyla etkili biçimde örneklemiş uygar bir insandı. Duraman hoca, kendisiyle daha ilk karşılaşan bir insana hümanist, güven verici, deneyimli hekim kişiliğini hemen kabul ettirirdi. Burada onunla ilgili bir anıyı aktarmak isterim. Ankara Ü. Tıp Fakültesi Ortopedi Kliniğinde, fizik tedavi asistanı olarak, rotasyon çalışması dönemim sırasında, ortopedi polikliniğinde görevli bir asistan hekimin, bir hastayı, onun özei muayenehanesine göndermesi üzerine, ertesi gün, aynı asistan hekime, o hasta hakkında, açık ve kesin şu uyarıda bulunduğunu, bizzat asistanın ağzından samimi bir anı olarak dinlemiştim : «Bu hasta, hemen kliniğimize yatırılıp tedavisi gerekir bir durumdayken, muayenehaneme göndermekle, onu gereksiz bir zaman kaybına ve külfete uğratmaya hakkınız yoktur. Böyle davranışlardan üzüntü duyduğumu bilmelisiniz. Kliniğimizde bu tekrarlanmalıdır.» İşte Duraman hocanın gerçek kişiliği, bu olayda anlam kazanır. O, gerek yardımcı tıp görevlilerinin eğitiminde, gerek öğrencilerin tıp öğreniminde, gerekse kendi uğraşı alanında uzman hekim yetiştirerek, onların belirli konularda çalışmalarını yoğunlaştırarak kliniğe yenilikler getirmelerinde, içtenlikle yapıcı bir davranışı kesintisiz sürdürmüştür. Prof. Dr. Duraman, Ortopedi ve travmatoloji kliniğinde, kendi deyimiyle «sessiz sedasız iş görülmesinde, araştırmalar ve yayınlar yapılmasında, kürsünün yurt içinde ve dışında layık olduğu düzeye ulaşmasında» (2), çalışma yardımcılarıyla tam bir uyum içinde, ön safta yer almıştır. Güleç fizyonomisiyle, hastalarını, çalışma arkadaşlarını ve öğrencilerini doğal biçimde etkileyen Duraman hocanın sınavlarına giren öğrenciler, başarılı olsalar da, olmasalar da, bilgilerinin isabetle değerlendirildiği bir sınavdan geçmenin güvenini duyumsamışlardır.

Prof. Dr. Avni Duraman'ın sıcak, güven verici, insancıl, bilgili ve deneyimli hekim ve değerbilir hoca kişiliği, kendisini tanıyanların anılarında saygın kalacak, unutulmayacaktır.

KAYNAKLAR

1. Ankara Tabip Odası Bülteni, Eylül 1987, Sayfa 46.
2. Duraman, A. : Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği Kuruluş ve Gelişmesi (Cumhuriyetin 50. Yılında Fakültemiz Kürsü ve Kuruluşlarının Gelişimi. Ankara Ü. Tıp Fakültesi Yayınlarından Sayı : 347, Başbakanlık Basımevi, 1977, Ankara, Sayfa 139 - 144).
3. Duraman, A. : Dr. M. Cemil Uğurlu'ya verdiği, 27.2.1979 tarihli özel yazısı.

AVNİ DURAMAN'A AĞIT

Sen de gittin bu dünyadan ötekine

Ölüm bir yolculuktur sonsuzluğa

Anılar kalır geride

Sessizce ulaştın ötesine zamanın

Ömrün sevgiyle dolmuş

Çocuk genç yaşlı

Bekler bunca hastaların

Artık ısıtırsın toprağın bağırını

Bir gün varırsız yanına

Tutarız dost avuçlarını.

Ağustos 1987

Mehmet Cemil UĞURLU

* Ankara Ü. Tıp Fakültesi Deontoloji Anabilim Dalı Öğretim Görevlisi.

Prof. Dr. Vefik KIRÇAK

1908 tarihinde Vodina'da doğmuş liseyi Adana'da bitirmiştir. 1933 yılında İstanbul Tıp Fakültesinden mezun olmuştur. 1935 yılında Gülhane Tıp Akademisinde ve 35. Piyade alayında ilk askerlik görevini yapmıştır. 1936 yılında İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Kliniği asistanlığına atanmıştır. 1941 yılı Mayıs ayına kadar bu klinikte çalışmış ve bu tarihte ikinci defa askerlik görevine çağırılmış, Ankara'da 6.

Süvari Alayı tabipliğine atanmıştır. 1942 yılında İstanbul Tıp Fakültesi Nöroloji Kliniğinden Sinir ve Ruh hastalıkları ihtisası sertifikasını almıştır. Aynı yılda Devlet Demiryolları Ankara Hastahanesi Sinir ve Ruh Hastalıkları şefliğine atanmıştır. 1945 yılında üçüncü defa olarak askerlik ödevini Ankara Mevkii Hastanesinde bitirmiştir. 1948 yılında Ankara Tıp Fakültesi Nöroloji Kliniği Doçentliği sınavını kazanarak bu kliniğe eylemli doçent olmuştur.

1956 Ağustos ayından 1958 Ağustos ayına kadar iki yıl süre ile 62. madde gereğince bilgi ve görgüsünü arttırmak üzere İngiltere'ye gönderilmiştir.

Londra Üniversitesine bağlı «Institute of Neurology» hastahanelerinden «The National Hospital Queen Square, London, W.C.1.» hastahanesinde 1956 Eylül ayından 1958 Temmuz ayının sonuna kadar iki yıl çalışmıştır. Buradaki çalışmaları hakkında adı geçen enstitünün Dekanı Michael Kremer imzasıyla ve 31. Temmuz 1958 tarihli bir belge dosyasında mevcut bulunmaktadır.

Londra'da yayınlanan «The Annals of Occupational Hygiene» dergisinin Türkiye muhabiri bulunmaktadır.

Prof. Dr. Vefik KIRÇAK'ın Ardından

M. Cemil Uğurlu*

Prof. Dr. Vefik Kırçak (1908-1987), 24 Ekim 1987 tarihinde sonsuzluğa gitti. O, Ankara Ü. Tıp Fakültesinin kuruluşunda ve gelişiminde onurla görev almış bir kuşağın mensubuydu. Dürüst, aydın, Kemalist kişiliği ile bilgili, deneyimli hekim kişiliği, bir yaprağın ayrılmaz yüzleri gibi, birbiriyle kaynaşmıştı. Ankara Ü. Tıp Fakültesinin kırk yılı aşkın toplumsal yaşamında, gelişim göstermesi, ülkemizin dört bir yöresinde, batısında, doğusun-

da, güneyinde, kuzeyinde yeni tıp fakültelerini ulusun ve bilimin hizmetine kazandırmakta büyük etkinlikte bulunması, temelde, fakültenin kurucu insanların bilinçli ve özverili unutulmaz çalışmalarının ortak meyvalarıdır. Bu süreçte, Kırçak hoca, ilkin doçent ve sonra profesör olarak, Nöroloji Anabilim dalında, disiplinli bir ekip çalışması içinde bir görevi, yasal yaş durumundan emekli oluncaya dek, başarıyla sürdürmüştür. O, gerek tıp düşüncelerinde, gerekse tıp dışı görüşlerinde açık, tutarlı, sistematik bilgi sahibi olarak saygınlık kazanmıştır. Yorumlarında, konuyu akılcı bir anlatımla irdelerdi. O, hastasının sağlığını baş kaygusu olarak izleyen hekim kişiliğiyle, vizitlerinde eksik kalan bir tetkikin yapılmamış olmasında, bir kusur saptamışsa, bunun çözülmesi ve yinelenmemesi için gerekli duyarlılığı kesin biçimde gösterirdi. Vefik hoca, akademik yaşamında, çoğu kez örnek gösterilebilecek bir titizlik içinde davranmıştır. Onun aydın kişiliğinin seçkin bir niteliği de felsefe ve şiire ilgi göstermesidir. «Her şey değişebilir, fakat hekim ile muzdarip hasta arasındaki, mücerret insanî duyguların psikolojisi değişmez» (1) diyerek, tıbbî etik bakımından önemli bir saptamada bulunan Dr. Vefik Kırçak, «Hekim paranın peşinden gitmelidir, para hekimin peşinden gitmelidir» (2) diyen bir hekim düşünürümüzün, Prof. Dr. Şükrü Yusuf Sarıbaş (1893 - 1962)'in simgelediği bir okulun mensubuydu.

Prof. Dr. Vefik Kırçak Ankara A. Tıp Fakültesi Sinir Hastalıkları Kliniğinin, özünde unutulmaz «Ş. Sarıbaş okulu»nun bir tıp hocası ve Kemalist aydını olarak kendisini tanıyanların anılarında yaşayacaktır.

Yazımı onun şiir sevgisinin bir yankısı olmak üzere, şu dizelerle bitiriyorum :

Hekimliği felsefeyi şiiri
Solumuşsun yaşamında
Yetmiş dokuz yıl
İnsan için ülken için
Kemalizm aydınlatmış düşünceni
Işık ışık
Sevgi sevgi.

1. Kırçak, Vefik : Hekimliğin ve Hekimin Yeni Yolları. 14 Mart (Dergi), Ankara Ü. Tıp Fakültesi Tıp Talebe Cemiyeti yayını, Başvekalet Devlet Matbaası, Ankara, 1955, s. 21.
2. Öge, Doğan : Bir akustik nörinom vak'ası. AÜTF 14 Mart 86 Tıp Dergisi, A.Ü. Matbaası, Ankara, 1986, s. 27.

* Ankara Ü. Tıp Fakültesi Deontoloji Anabilim Dalı.

Prof. Dr. Celâl A. SUNGUR

Yüreği insan sevgisi ve yardım duygusu ile dopdolu yaşayan Prof. Dr. Celâl A. SUNGUR 1926 yılında Yozgat'ta doğdu.

1942 de Ankara Gazi Lisesinden mezun olarak Tıp eğitimi için Viyana'ya gitti. II. Dünya harbine ilişkin Hükümet kararına uyarak 5. sönestrede yurda döndü ve eğitime İstanbul Tıp Fakültesinde devam etti.

1948 yılında Fakülteden mezun oldu, aynı yıl evlendi, Yozgat İli Yerköy Kazasında DDY Hekimliği ve çeşitli resmi görevler yaptı. Askerlik görevini ifa etti ve 3 çocuk sahibi oldu.

1956 yılında A.Ü. Tıp Fakültesi İnfeksiyon Hastalıkları Kliniğinde; Asistanlığa başladı.

1960 da Uzman oldu ve Doçentlik çalışmalarına başlayarak müteakip yıllar Klinik Laboratuvarlarında çalışmalarını sürdürdü.

1961 yılında Yozgat İlinden Kurucu Meclis Üyeliğine seçildi.

Daha sonra, yine aynı İlden 2 Dönem Millet Vekili seçilerek, Parlamentoda görev yaptı.

1971 Kasımında Üniversite Doçentliği imtihanını kazanarak İnfeksiyon Hastalıkları Doçenti ünvanını aldı.

1973 de, Toplum Hekimliği Enstitüsündeki Doçentlik kadrosuna atandı ve 2 Dönem Fakülte Yönetim Kurulu Üyeliği yaptı.

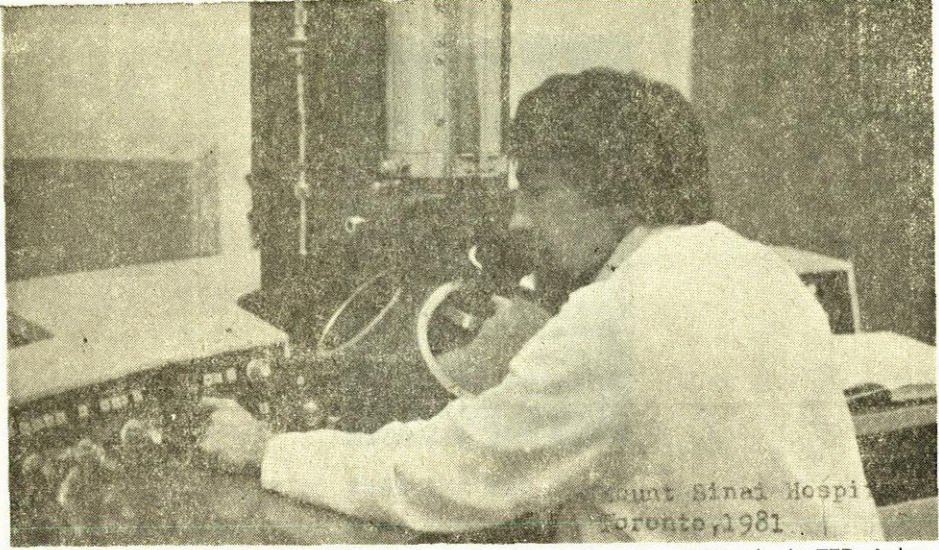
1977 de Üniversite Profesörlüğüne yükseltildi.

4 Kasım 1977 - 4 Kasım 1980 yıllarında iki defa Fakülte Dekanlığına seçildi ve görevini 1982 yılına kadar sürdürdü.

2547 Sayılı Kanun gereğince 31.8.1982 de Dekanlık görevinden ayrıılıp, Halk Sağlığı Anabilim Dalında, bilimsel çalışmalarını sürdürmeye başladı.

Yayınlanmış 21 eseri vardır.

1985 yılı Haziran ayında hastalandı ve 3 Ekim 1987 de hayata gözlerini kapadı.

Doç. Dr. Osman Sencer, 1948 yılında Ankara'da doğmuştur. 1966 yılında TED Ankara Kolejinden, 1971 yılında AÜTF, Fizik Bölümünden mezun olmuş, 1973 yılında tezini vererek Fizik Yüksek Mühendisi olmuştur. Bu ilk araştırması, Dünyaca tanınmış bir periyodikte yayınlanmış ve reprint talepleri almıştır. 1972-74 yılları arasında Başbakanlık Atom Enerjisi Kurumu, Nükleer Araştırma Merkezinde görev almış, 1974-75 yıllarında GATA, Elektron Mikroskopi Merkezinde askerlik hizmetini tamamlamıştır. Bu süreç içinde, A.Ü. Tıp Fakültesinde kurulmak istenen «Elektron Mikroskopi ve Moleküler Biyoloji Enstitüsü»nde görev alması teklif edilmiş olup; kendisi doktora yapabilmek koşuluyla Ocak 1976'da AÜTF, Fiziopatoloji Kürsüsünde uzman kadrosuyla göreve başlamıştır. 1977 yılında, 1974 yılından beri çalışma arkadaşı olan ve sonuna kadar komplementer şekilde birlikte çalıştığı Huriye Sencer ile evlenmiştir. 1978'de kızı Göze, 1979'da oğlu Onur Dünyaya gelmiştir.

A.Ü. Tıp Fakültesinde, JEOL 100B Elektron Mikroskobunun, konuyla ilgili laboratuvar ve tekniklerin, özellikle Scanning, Analitik ve İmmuno-Transmisyon Elektron Mikroskobinin kurulup yürütülmesinde teknik ve akademik düzeyde çok önemli katkıları olmuştur. Türkiye genelinde, çeşitli dallardan birçok araştırmacının, bu ünitelerde ultrastrüktürel araştırmalar yapabilmelerini sağlamıştır. Çoğunluğu insan hastalıkları üzerinde olan analitik ve diğer ultrastrüktürel araştırmalarının bazıları; «American Medical Association»a mensup olan periyodiklerde yayınlanmış, pekçok reprint talebi almış, 30 kez «Science Citation Index»e geçmiş, yabancı Review'larda ve yabancı klâsik kitapta yer almıştır. Kazandığı yerli ve yabancı burslarla gittiği yabancı ülkelerde ve kongrede Türkiye'yi tebliğle temsil etmiş ve Amerika'ya davet edilmiştir.

A.Ü. Tıp Fakültesinde, ilki 1976'da olmak üzere ardarda iki kez girdiği doktora sınavlarında çok başarılı olmuş ve 1983'de doktora yapmasına izin verilmiştir. 1985'de Biyofizik Bilim Doktoru, 1986'da Fizioloji - Biyofizik Doçenti olmuştur. Gitar, tenis, yüzme ve bric gibi hobileri olup; 1971 yılında genç bric millî takımında yer alarak, Türkiye'yi Avrupa'da temsil etmiştir.

Dürüst ve açıksözlü insan, gerçek bilim adamı, müstesna baba, can dostu iş ve hayat arkadaşı olan Doç. Dr. Osman Sencer'in 25 Ağustos 1987'de vefatı ile yarattığı boşluk derindir. Allah Rahmet Eylesin.

Prof. Dr. HİLMİ AKIN

ÖZEL AİLE DURUMU : Isparta'nın Eğirdir İlçesinde 1911 yılında doğdum, evli ve dört çocuk babasıyım.

ÖĞRENİM DURUMU : İlk öğrenimimi Eğirdir ilkokulunda yaptıktan sonra Orta öğrenimimi İstanbul Halıcıoğlu Askeri Lisesinde 1929 yılında bitirdim. 1935 yılında, İstanbul Tıp Fakültesinden Doktorluk Diplomamı aldım.

UZMANLIK VE SONRAKİ DURUMUM : 1940 yılında Genel Cerrahi Asistanlık süremi bitirerek bu alanda uzmanlık ünvanını aldım. 1940-1945 yılında 5 yıla yakın Urfa Askeri Merkezi Hastanesinde Operatörlük yaptıktan sonra 1945 Eylül'ünde Gülhane Askeri Tıp Akademisinde, seçildiğim Profesör Yardımcılığı görevime başladım. 1948 yılında İstanbul Tıp Fakültesinde Genel Cerrahi Dalında Doçentlik sınavına girerek aynı dönemde Üniversite Doçentliği payesini kazandım. 1957'de, hocam Profesör Dr. Kamil Sokullu'nun ölümü üzerine Birinci Cerrahi Kürsü Profesörlüğüne seçildim. 18 yıl kürsü başkanlığı yaptıktan sonra 17 Temmuz 1981'de yaş haddinden emekliye ayrıldım.

BİLİMSEL DURUMUM : 1950-1952 yılları arasında iki yıla yakın Bostondaki Lahey Kliniğinde Göğüs ve Genel Cerrahi'de Fellowu olarak çalıştım. 1956-1957 yıllarında 1 yıl, PHILADELPHIA, daki Baylor Torasik Klinikte (Thoracic Clinic) Kardiyovasküler Cerrahide çalıştım. 1960 yılında Baylor Üniversitesi Tıp Fakültesinde 9 ay Damar Cerrahisinde (MIC-HEAL E. De BAKEY ve DENTONE COOLEY) yanında ve 3 ay MAYO Kliniğinde (Visiting Doktor olarak) çalıştım.

1963 yılında Amerika'daki ROCHESTER (MINN) MAYO kliniğinde Thomas TOMEYERS yanında çevresel ven Cerrahisinde PHILADELPHIA TEMPLE Üniversitesinde (HARRYE BACON) Proctoloji Kliniğinde, Boston Lahey Kliniğinde (Prof. Richard B. CATTELL) yanında safra yolları Cerrahisinde, Bostoncity Hastanesinde meme Cerrahisi üzerinde çalışmalar ve incelemelerde bulundum. Bu bilimsel gezimden Felloyu bulunduğum BOSTON OVERHOLT Thoracic Clinic'te Constrictif pericarditis'de Subtotal Pericardiostomi üzerine bir konuşma yaptım.

1971 yılında 3 ay müddetle WEST LONDON HOSPITAL'da Prof. Dr. HAROLD BURGE'nin yanında, ameliyatlara girmem suretiyle, Proscimal Vagotomy (Highly Selective Vagotomy= Yüksek Selektif Vagotomi) üzerinde çalışma yaptım.

BİLİMSEL GEZİLERİM :

1 — 18.1.1960'dan 5.2.1960'a kadar Prof. Dr. GRAFORD'un davetlisi olarak, Kalb-Akciğer makinesini görmek üzere İsveç'e gittim.

2 — 27.10.1961 tarihinden 12.6.1962 tarihine kadar, Birleşik Amerika HAUSTON-daki Baylor Üniversitesi Damar Cerrahisinde 6 ay çalıştıktan sonra, 1 ay MAYO Kliniğinde

Kalb-Damar Cerrahisinde incelemelerde bulundum. Aynı yıl Almanya'da Düsseldorf ve Hamburg Cerrahi Kliniklerinde 1 ay süre ile inceleme ve araştırmalarda bulundum.

3 — 14.9.1963 Romadaki Uluslararası Genel ve Kalb-Damar Cerrahisi Kongresine katıldım.

4 — 11.12.1962'de 15 gün süre ile Hollanda'nın DEBILT şehrinde kurulmuş N-V-Godart kurumlarında ve bu firmanın Almanya Hamburg Üniversitesi Genel Cerrahi Kliniğinde (Hypothermia) cihazlarının üzerinde çalışmalar yaptım.

5 — 1971'de Moskova'daki Genel Cerrahi Kongresine katıldım.

6 — 26 Temmuz 1973'de Londra'daki Dünya Tıp Kongresine iştirak ettim.

ORJİNAL ÇALIŞMALARIM :

1 — Türkiye'de ilk kez 27 Ağustos 1952'de Kalb Ameliyatı (Mitral darlığından) yaptım. 12 Mitral ameliyatının incelenmesi üzerine dayanan MİTRAL DARLIĞINDA CERRAHİ TEDAVİNİN DÜNYA VE BUGÜNKÜ DURUMU adıyla bir Monografi yazdım.

83 büyük sayfa Yıldız Matbaası Ankara, 1954.

Bu ameliyatın asıl ilginç yönü kimseden görmeden kendi çalışmamla bu ameliyatı yapmamdır. (Sol varış yolu) (bu Monoğrafi ilişkide gönderilmiştir).

2— Yine aynı ameliyat 1957'de Türkiye'de ilk kez sağ varış yolu ile gerçekleştirilmiştir. (İlmi tebliğler No 9).

3— Damar Cerrahisinde ilk kez karın Aortasının Anevrizmasından bunu çıkarılarak yerine DAKRON damar tarafımdan konulmuştur.

(İlmi tebliğler No : 11)

4— 1949'da ilk lomber Sempatektomi tarafımdan yapılmıştır.

(Yayınlar No : 4)

5— Angina pektoriste Arteria mammae interna bağlanması 13 vak'a (Yayınlar No : 8 ilk vaka) Halil gözü yeşil 19.11.1957.

6— Kronik Konstriktif perikarditiste Total Perikardiyektomi yayınlar No : 13-21 (aynı kısım birer adet ilişkide sunulmuştur).

7— 1955'de Aorta Coartasyonu ameliyatı ilk kez tarafımdan yapılmıştır.

(Bayram Hasoğlu Protokolda 1273)

8— Çevrel Arter Hastalıkları Cerrahisi ilk kez ben başlattım.

(Yayınlar No : 18)

9— Porto-Kaval Anostomoz 29.4.1955'de (Süleyman Sözer Protokol No : 890) Spleno Renal Anastomoz 13.10.1953'de (Ali Eser Protokol No : 122) Türkiye'de ilk kez tarafımdan yapılmıştır.

10— İlk Düzenli Sol Hepatektomi 17 Haziran 1953'de ilk düzenli sağ Hepatektomi 27 Nisan 1956'da yapılmış, 26 Mayıs 1956'da Fakülte İlmi toplantısında anlatılmıştır. İlmi tebliğler No : 4 ve 8.

11— 30'u aşan çeşitli ameliyatlar sirozda Arteria Hepatike Komminis'in bağlanması, yine Sirozda sol Ductus Hepaticus bağlama (Sebalm-Bax Ameliyatı) Yine karaciğer sirozunda NEUMANAMEL (İleo-entectomy ameliyatı, thrombo-embolileri önlemek amacıyla Vena Kava inferiorun Böbrek Venleri altından bağlanması özofagusun tam çıkarılması ile Kolontraversunun yerine konulması radikal kolon disseksiyonu, total mide rezeksiyonu (ilmi tebliğler No : 2), Hepatitlerde Neurektomie periarterhepatike klinik'te ilk kez tarafımdan yapılmıştır.

YİTİRDİĞİMİZ BİR TIP ADAMI :

Prof. Dr. Nurhan AVMAN

(1928 - 1988)

Tıp Sanatına Adanmış bir Yaşam.

Prof. Dr. Nurhan Avman'ın yaşamı, tıp sanatına adanmış bir ömürdür, diye özetlenebilir. Onun yaşam öyküsü şöyledir :

Nurhan Avman, subay bir babanın ve öğretmen bir annenin çocuğu olarak, 24 Eylül 1928 tarihinde Tekirdağ'da doğdu. İlk öğrenimini İzmir Seferihisar'da, orta ve lise öğrenimini Samsun'da yaptıktan sonra, 1946 yılında İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne girdi ve bu fakülteyi 1952 yılında başarıyla bitirdi. Aynı yıl yedek subay olarak, İstanbul İstihkam Okulu Tabibliği görevinde askerliğini yaptı. Onun bundan sonraki bir yaşam dönemi, çağdaş tıbbın en ileri düzeyde uygulandığı tıp merkezlerinde, sistemli ve yoğun bir çalışma içinde geçmiştir. Dr. Nurhan Avman, mesleki bilgi ve deneyimini, birlikte çalıştığı tıp otoritelerinin takdir duygularını kazanmış olarak, sürekli zenginleştirmiştir. O, 1954 Ocak ayında, American Hospital of Chicago'ya girip, burada yıl genel cerrahi dalında çalıştı-

Rağ'a, bilim ve tıp

*Rağ'ın en gelişmiş yaratıcı insanın anlamı,
maddi ve ruhani yaşam için bilimin kütünü
imkânlarını kullanmak bence tıp mesleğinin
öğüsüdür*

*Bunu yaparken hekim her çağdaşın zorunlu
yeni ufukları getirdiğini görür ve ona karşmalıdır.
Neticе daha fazıl, daha uzı ıran alacaktır.*

*Nurhan Avman
(Tekirdağ 1928)*

tan sonra, Lahey Clinic'te sinir cerrahisi uzmanlık çalışmasına başlamıştır. Bu klinikte bir yıllık çalışmadan sonra, nöroşirürji uzmanlığını, Dartmouth Medical School'da iki buçuk yıl kalarak, tamamlamıştır. Dr. Nurhan Avman, 1959 Mayıs'ında Amerika'da nöroşirürji uzmanlık sınavını (The American Board of Neurological Surgery) başarmıştır. Uzmanlıktan sonra bir sene süreyle, Harvard Tıp Fakültesi (Harvard Medical School) araştırma laboratuvarında araştırmacı ve öğretim (research fellow ve associate professor) olarak çalışmıştır. 1960 Ağustosunda Türkiye'ye dönen Dr. Nurhan Avman, Hacettepe Çocuk Sağlığı Hastanesi'nde, o tarihteki uzmanlık tüzüğü gereğince, nöroşirürji uzmanlığı sınavına girmiş ve başarmıştır. Adı geçen sağlık kurumunda görev alan Dr. Nurhan Avman, burada nöroşirürji kliniğini kurmuş, 10 Kasım 1964 tarihinde nöroşirürji doçenti olmuş ve 1965 Ağustosuna değin sürekli olarak çalışmıştır. Doç. Dr. Nurhan Avman, 1965 Ağustosunda Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroşirürji Kürsüsü Doçentliğine seçildi. Onun bu tarihten sonraki tüm yaşam dönemi, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde modern sinir cerrahisini kurmakla yetinmeyen fakat aynı zamanda bu bilim dalını ülkemizde «okul»laştıran, örnek bir etkinlikle geçti. 20 Ocak 1970 Tarihinde profesörlüğe yükselen Nurhan Avman, aynı fakültede nöroşirürji anabilim dalı başkanlığı görevini, ölümüne değin en saygın biçimde sürdürdü.

Tıp Sanatının Bir Devi.

Prof. Dr. Nurhan Avman, yalnız Türkiye gibi gelişme sürecindeki bir ülkede değil fakat aynı zamanda çağdaş uygarlığı yansıtan toplumlarda da az karşılaşılan bir insanlık devini sigmelemektedir. O, bilimsel çalışmalarıyla birlikte dürüst karakteri, üstün görev bilinci, sistemli çalışması, araştırmacı, öğretici ve yetiştirici nitelikleri, alçak gönüllülüğü, çalışma arkadaşlarıyla verimli ve sürekli işbirliği yeteneği, mediko-sosyal etkinlikleriyle seçkinleşmiştir. O, yardımcıların yetiştirmelerinde, ayrımcı düşünüş ve davranış göstermeksiz, aynı özverili ilgi ve yardımı sürdürülmüştür. Nurhan Avman hoca, asistanlarının yetiştirmelerinde orijinal deneysel araştırmalara ve ortak yayın yapmalarına sürekli önem vermiştir. Sinir cerrahisine ilişkin yayınları dikkatle izler, kahvaltı sırasında bile, elinin altında bulunduğu son periyodikleri, yabancı dile ve konuya güçlü vukufuyla en kısa sürede değerlendirirdi. O, kuramsal bilgisini yenilerken, yeni tekniklerin kliniğinde, olanaklar elverdiğince çabuk uygulanmasında da bilinçli bir emek vermiştir.

Prof. Dr. Nurhan Avman'ın mesleki başarısı, kendisine, daha orta yaş dönemindeyken, haklı bir ün kazandırmış, ellerinin cerrahlık becerisi, «virtüözlük» olarak nitelendirilmiştir. Onun ulusal ve uluslararası on mesleki kuruluşa aktif üye oluşu, çeşitli tıp dergilerinde, altmış iki adet Türkçe, yirmi üç adet İngilizce bilimsel yayını, uluslararası nöroşirürji kongrelerinde on üç adet İngilizce tebliği (2) etkinliklerini ve saygınlığını belgelemektedir.

Onun en belirgin niteliklerinden biri de Atatürkçü olmasıdır. Türkiye Cumhuriyeti'nin doğuş gerçeğini, yetiştirdiği ortamda çok iyi kavramış ve bilimi hayatta en gerçek yol gösterici saymış Nurhan Avman gibi yurtsever ve aydın bir insanımızın bilinçli Atatürkçü olması doğaldır.

Prof. Dr. Nurhan Avman'da insan sevgisi, kışılığının en güçlü özelliklerinden biriydi. O, hümanist ve sevecen kişiliğini muhatabına, daha ilk görüşmesinde, doğal biçimde çoğu kez kabul ettirirdi. Onun orta öğrenim döneminden beri en yakın dostlarından biri olan Prof.

Dr. Kâzım Türker, birlikte İstanbul'da askerlik görevlerini yaparlarken, Nurhan Avman'ın, kimi hasta erleri erken tanı ve tedavilerine yardımcı olmak üzere, hastaneye beraberinde getirdiğini ve sonuca değin yakından izlediğini anılarında belirtmektedir (4). Karmaşık tıp olgularını çözümlemek Dr. Avman için bir tutku gibiydi. Pek çok nöroşirürji hastaları, başka uzmanlar tarafından muayene edilseler bile, bir kez de onun tarafından muayene olunmaya dek kararsızlıklarını sürdürmüşlerdir.

Prof. Dr. Nurhan Avman'ın yakın çalışma arkadaşlarından Prof. Dr. Hamit Ziya Gökalp, onun seçkin kişiliğini anlatırken, «Nurhan Avman'ın tek kusurunun sağlığına hiç dikkat etmemesi» olduğunu belirterek, ölümünden önceki günlerde, bir ameliyattan sonra, Avman hocaya rastlayıp kendini çok yorgun hissettiğini söyleyince, onun açıklanamaz bir önsezi ile, «Tabii bu kadar olacak, biz bu koşmacanın son turunu koşuyoruz» dediğini yazmaktadır (3). Gerçekten Prof. Dr. Nurhan Avman, sanki sözünü doğrularcasına, 19 Şubat 1988 tarihinde, aniden, yaşamdan sonsuza değin ayrıldı.

Bu yazımı o büyük tıp adamıyla ilgili iki anımı anlatarak bitirmek istiyorum.

Doğa, bilim ve tıp kavramlarına ilişkin ve özgün yorumları içeren bir kitap hazırlamayı kararlaştırdığımda, Prof. Dr. Nurhan Avman da özgün yorumunu sağlamak amacıyla başvurduğum insanlardan biri oldu. O, başvurumun özel nedenlerini öğrenmek istediğinde bunun iki nedeni bulunduğunu ifade ettim. Prof. Dr. Gazi Yaşargil gibi, uluslararası ünlü nadir sinir cerrahlarımızdan birinin de kendisi olduğunu belirterek, ilkin bu nedenle başvurduğumu söyledim. «İkinci neden şudur» diye ekledim : «Modern sinir cerrahisini fakültemizde kuran, ülkemizde «okul»laştıran sizsiniz».

Bu açıklamam üzerine, unutulmaz etkileyici sıcak kişiliğiyle şöyle dedi : «Sana yazımı üç gün içinde ulaştıracağım.» Gerçekten öyle oldu. 12.4.1979 Tarihli özgün yorumunu, kapalı bir zarf içinde bana ulaştırdı. Adının altına, dileğim üzerine, doğum yeri ve yılını da belirtmişti. Bu veciz yazısı aynen şöyledir :

Doğa, bilim ve tıp

Doğanın en gelişmiş yarattığı İnsan'ın anlamlı, mutlu ve uzun yaşamı için bilimin bütün imkânlarını kullanmak bence tıp mesleğinin özüdür.

Bunu yaparken hekim her çözdüğü sorunun yeni ufukları getirdiğini görür ve ona koşmalıdır. Netice daha güzel, daha iyi insan olacaktır.

Nurhan AVMAN

(Tekirdağ 1928)

Prof. Dr. Nurhan Avman ile ilgili ikinci anım, onun güçlü hekim kişiliğini, engin humour anlayışıyla yansıtır.

1988 yılında hastalığım (solda talamik sendrom) sırasında, ilk kez karşılaştığımızda, hasta olduğumu öğrenince, tüm sevecenliği ile şöyle dedi : «Sen benim haberim olmadan nasıl hasta olabilirsin?».

Prof. Dr. Nurhan Avman'ın 19 Şubat 1988 tarihinde, mesleğinin en verimli dönemindeyken, aniden ölümüyle, Dünya tıbbı, özellikle Türk hekimliği, kökenini temel tıbbı da-yadığı cerrahlık tutkusu, çağdaş uzmanlık bilgisi, doğmaya ve spekülasyona yer vermeyen rasyonel ve bilimsel yetkin düşüncüsü, zengin deneyimi, virtüöz elleri, engin insan sevgi-si, insan yetiştirmedeki özverisi ile, adını ülkemizde modern sinir cerrahisinin bir sim-gesi haline getirebilmiş, üstün örnek bir insan'ını yitirmiştir.

Büyük anısı toplumumuza bir esin kaynağı olacaktır.

KAYNAKLAR

1. Doç. Dr. Nurhan Avman'ın nöroşirürji profesörlüğüne yükseltilmesine ilişkin, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi özel komisyonunun 2.12.1969 tarihli raporu.
2. Prof. Dr. Nurhan Avman'ın Tesbit Edilebilen Yayınları, Uluslararası Tebliğleri. Ankara Tıp Bülteni, Sayı 4, Cilt 9, Sayfa V-VIII, 1987.
3. Gökalp Hamit Ziya : Prof. Dr. Nurhan Avman. Ankara Tıp Bülteni, Sayı 4, Cilt 9, Sayfa III-IV, 1987.
4. Türker Kâzım : 18 Mart 1988 tarihinde kişisel görüşme.

NURHAN AVMAN'A AĞIT

Ey hekimlik devi
Nöron mimarımız
Görkemli sevecen İnsan
Sensin «son turunu» erken tamamlayan
Saygı duruyorlar sana
Tüm hayranların
Meslektaşların
Öğrencilerin
Hastaların
Ağlıyor bisturin
Ağlıyor kalemin
Suskun mor menekşeler
Ve sümbüllerin.

Mehmet Cemil Uğur'lu